

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.66. Concilium Conacense & alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII datum, claustrisque validis munitum habebunt.
A.C. 1260.

Sanctiones pro monachis indicio sunt, disciplinae remissionem inter eos fuisse magnam. Quidam incontinentiae nota laborabant; verberabant mutuo; rem propriam habebant saltem permissu Praefulis. Exhibant crebro, & interdum ante primam, vel post completorium, ut vocant: aliqui sub hospitalitatis specie privatim comedebant. Abbates Benedictini quotannis ad festum S. Crucis exaltatae diem Coloniam venire iubentur ibi comitia celebraturi. Monachi Abbati vel Priori suo sacras confessiones suas fecisse videntur.

§. LXVI.

Concilium Conacense & alia.

10. XI. conc.
p. 799.

c. 1.

c. 2.

Petrus Roncevallensis Archiepiscopus Burdigalensis, qui nuper Geraldo successerat, hoc anno 1260 Conaci concilium provinciale habuit, in quo 19 constitutiones fecit. Nemo profanus vigilet in templis ac coemeteriis, ne facinora probrosa & violenta ibi, ut haecenus, perpetrentur, & illorum reconciliatione sit opus. Ergo populus tunc officiis nocturnis aderat. Festo Sanctorum Innocentium die nulla in templis saltatio fiat: nec ibi creentur Episcopi in Pontificiae dignita-

dignitatis ludibrium. Galli Gallinacei in scholis non inter se committantur ad pugnam. Sacrum Chrisma non detur præditi privilegio, qui Episcopis diocesanis, quod iis debent, denegant. Parochi ob litterarum studia vel alia de causa Episcopi permisso absentes suum in locum aptos vicarios cum congrua portione substituunt. Monasteria, quæ habent jus designandi Parochos, similiter Sacerdotibus, qui parœciis serviunt, congruam assignent portionem, quæ ad minimum trecentos valeat solidos. Centum quinquaginta nostræ monetæ libras conficiebant. Parochi alienas parœcias non conducant. Cadaver in locum sepulturæ non deferatur, antequam ad templum parochiale pro more portatum sit, quia ibi melius quam alibi constat, an mortuus interdicto vel anathemate multatus fuerit: & nemo corpus humanum suscipiat, quod ipsi Parochus non tradiderit.

Parisiis Dominica Passionis 21. Martii Rex S. Ludovicus congregatis Regni sui Episcopis ac Proceribus indicavit apportatum sibi per Papæ litteras nuncium, a Tartaris victos Saracenos, subactam Armeniam, Antiochiam, Tripolim, Damascum, Alepum, aliaque loca: Ptolemaidem, & quidquid Latini trans mare haberent reliquum, in periculo esse. Igitur in conventu Parisiensi statutum est,

U 5

ut

Sæcul. XIII.
A.C. 1260.

c. 7.

c. 9.

c. 10.

c. 11.

c. 13.

c. 15.

c. 16.

*Duchesne**to. 5. p. 371.**Conc. p. 797.*

Sæcul. XIII.
A. C. 1250.

ut multiplicarentur preces, supplicationes publicæ fierent, punirentur blasphemiam, mensarum ac vestium luxus inhiberetur, Ludi Circenses, cæterique præter arcus & balistæ exercitia in biennium vetarentur.

Sup. §. 54.

Haiton. c. 24.

Jo. Vill.

VI. c. 64.

Samuel. p.

238.

Hi Tartarorum in Oriente progressus consistebant in occupata Bagdetia, cæterisque locis, quæ Hulacu-Canus bello acquisierat: & Christiani cis mare nimis creduli erant, dum Holoan seu Hulacus a fratre suo Mangu-Cano vitalibus aquis tincto Hierosolymam, ut captam Christianis redderet, missus dicebatur, & ab hoc proposito non nisi ob nunciatam Mangu-Cani mortem abstutisse, ut huic succederet, in Tartariam redire coactus.

ap. Rayn. n.

19.

Papa ipse cuidam Hungaro Joanni nomine, Hulacum fieri Christianum velle perhibenti credens Hulaco per litteras ea de re gratulatus animos addidit, exponens, quantas ei suppetias ad edomandos Saracenos Christiani armorum societate cum ipso inita ferre possent. Plenam vero fidem Hungaro non habuisse videtur, quia Patriarchæ Hierosolymitano scripsit, ut Hulaci Religionem indagatam ad ipsum referret. Itaque has spes evanuisse, & procedentes semper etiam in Europa Tartaros Poloniam Hungariamque impugnare audiens, statuit Viterbil anno proximo 1261. octavo a festo S. Petri

Stero. an.

1261.

Petri die Concilium celebrare: ad quod se paraturus Archiepiscopus in sua quemque provincia Concilium habere iussit.

§. LXVII.

Constitutio pro Græcis Cypriis.

Interim Papa magnam fecit constitutionem ad dirimendas controversias, quæ Latinos inter ac Græcos Cyprios post illas, quas Papa Innocentius IV. composuerat, erant exortæ. Germanus Cypri Archiepiscopus Græcus cum tribus aliis Episcopis Græcis, ac Nicosiensis in eadem insula Archiepiscopi Latini Procuratores Romam delati coram Papa Alexandro suas postulationes ita proposuerunt. Germanus ita loquebatur: Vacante Cypri metropoli Episcopi Græci a Papa Innocentio antecessore tuo impetrarunt copiam eligendi Archiepiscopum non obstante decreto seu concilii generalis, seu Legati Petri Episcopi Albanensis. Cum me cooptassent, Cardinalis Episcopus Tusculanus tunc Legati munere in Cypro fungens, electione iussu Papæ confirmata, me per Suffraganeos meos consecrandum curavit. Tum obedientiam Ecclesiæ Romanæ præstandam ego quidem illi sponendi, mei vero Suffraganei mihi secundum Canones promiserunt.

In pacata dignitatis meæ possessione eram, cum Archiepiscopus Nicosiensis me

Sæcul. XIII.
A.C. 1260.

Rub. Hist.
Raven. l. 6.
p. 435.

Append. to.
XI. Conc. p.
2352. Rayn.
n. 37.

Sup. lib. 83.
§. 47.